

hvilket er godt, for det er også en vigtig sag, vi har debatteret.

De forskellige forslag til dagsordener har fyldt en del i debatten. Regeringen og SF har fremsat forslag om motiveret dagsorden, fordi vi synes, det er vigtigt at præcisere nogle af emnerne samt skabe klarhed og synlighed om de danske synspunkter, som der så efterfølgende har vist sig at være bred enighed om.

Jeg er også glad ved Venstre og De Konservative. Det gælder både ordførernes indlæg her fra talerstolen og deres accept af regeringens redegørelse, ja, man kan sige, at der er så meget accept, at de nu foreslår en dagsorden, som tager regeringens redegørelse til efterretning og så ikke mere. Jeg må sige, at den tillid, der her er udvist, er ret enestående, og den har jeg noteret mig med særdeles stor tilfredshed.

Nu er det sådan, at jeg med de ord, der er sagt fra talerstolen, kan konstatere, at med hensyn til det overordnede, det, der er vigtigt i denne her debat, dér har stort set alle ordførere givet udtryk for de samme holdninger. Det synes jeg betyder, at Danmark tager til Rom stærkere, end vi var før, hvis man kan sige det på den måde.

Det er nemlig nu et samlet Folketing, som har givet udtryk for, at der er meget, meget bred enighed om de pejlemærker, som regeringen har lagt ud, og det betyder, at vi fortsat kan spille en rolle og måske oven i købet spille en stærkere rolle i den tid, der kommer.

Det, man så ikke må glemme bag alt det her, er, at de bestræbelser, som vi nu i forhold til topmødet skal videreføre i Rom, selvfølgelig er at forsøge at give svar til de mennesker, som sulter i den tredje verden.

Jeg vil slutte med endnu en gang at sige tak for debatten. Jeg synes, det er godt, at vi har fået præciseret en række ting, og når alt kommer til alt, og når vi får kigget forbi de forskellige udformninger af dagsordener, ja, så er der en meget bred opbakning til den linje, som regeringen har valgt.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Der har været mange forskellige synspunkter om, hvilken form for landbrug og hvilken udvikling der skulle være i en nødvendig politik for at sikre en fødevarerforsyning, og netop i de spørgsmål må man nok konstatere, at der er trukket en skillelinje mellem på den ene side regeringspartierne, SF og Enhedslisten og på den anden side Fremskridtspartiet, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Venstre.

Men alle er trods alt enige i den måde, som regeringen har håndteret sagen på i de første forhandlinger, hvor det jo netop er blevet fremført, at økologi skal være en del af strategien fremover, og det har partierne i den anden side af salen givet udtryk for, at de vil tage til efterretning. Så det er da i hvert fald også et fremskridt.

Jeg skal i øvrigt også minde om, at vi faktisk engang i fællesskab med Venstre og De Konservative har vedtaget en dagsorden, hvor det hed, at økologi skulle være en del af strategien for et pesticidfrit grundvand, og derfor undrer det mig, at det ikke også skal gælde for udviklingslandene, som er til debat i dag, og det undrer mig, at de andre partier i den anden side af salen ikke kan få over deres læber, at man skal udtrykke dét for at præcisere det fremtidige arbejde.

Med hensyn til dagsordendiskussionen er det springende punkt mellem regeringen og SF på den ene side og Enhedslisten på den anden side forholdet til WTO og dets forhold til fødevarersikkerheden.

WTO er en aftale, der skal fremme den fri handel, dvs. at handelen først og fremmest skal fremmes ved at skære ned på told og afgifter og andre former for statslig regulering. WTO-aftalen går langt mere ind i landbrugssektoren end tidligere internationale frihandelsaftaler, især tidligere GATT-aftaler.

Under frihandel udkonkurreres små virksomheder, og de multinationale selskaber styrkes, hvilket med andre ord betyder, at småbønder i Afrika og Mexico ruineres. Under frihandel, der jo altså betyder færre muligheder for statslig regulering, overlades fødevarersikkerheden til markedets luner. Det går imod begrebet om fødevarersikkerhed, og fødevarerknaphed og sult kan hurtigt blive udfaldet af selv kortvarige prisændringer.

Under frihandel, sådan som WTO forstår den, skal der værnes om intellektuel ejendomsret som aldrig før. Det betyder f.eks., at genmanipuleret såsæd kan gøres til en vare, der ikke, som det ellers traditionelt bliver gjort i store dele af den tredje verden, kan handles over hegnet. Dette problem har bragt hundredtusinder af indiske bønder i bevægelse og aktion imod TRIPS-aftalen under WTO.

I store dele af den tredje verden har fødevarerområdet traditionelt været præget af omfattende statsintervention både på producent- og forbrugerside. Hvis disse systemer rives ned – den proces er i fuld gang – bringes fødevarersikker-